

suposa per a la humanitat la civilització global, en què van sorgint nous riscos al mateix ritme que ho fa el desenvolupament industrial i els avenços tecnocientífics. Per això mateix, davant del risc global, Curbet defensa que només amb una nova ètica i responsabilitat de la societat es podrà accedir a allò que ell mateix anomena *seguretat mundicèntrica*.

El dossier continua abordant la interacció o la influència de l'actual crisi sobre els riscos i amenaces, objectius i subjectius, en relació amb la nostra seguretat des de molts àmbits. Així, doncs, en un primer treball aquesta aproximació es fa sobre els riscos naturals, amb una visió no necessàriament negativa, sinó amb la visió de les dues cares d'una moneda a partir de les quals poden sorgir oportunitats de canvi i de millor adaptació a aquests riscos. En l'article següent també es tracta com una oportunitat de millora la incidència de la crisi econòmica en els riscos anomenats tecnològics, com ara els associats a determinats processos productius del sector químic, energètic o del transport de mercaderies perilloses: apel·lant a la competitivitat, la innovació i la qualitat, s'afirma que en aquests temps d'incertesa i de manca de recursos financers és quan les empreses —i l'Administració pública en la part que li pertoca— han de saber calcular i gestionar eficientment els costos que poden suposar els accidents per determinar, consegüentment, el benefici que pot aportar la seva prevenció i la minimització dels danys possibles. D'altra banda, en l'article sobre la seguretat viària en temps de crisi s'exposa que alguns factors més potents que l'economia poden guiar la percepció del perill i el comportament de la ciutadania a les carreteres, ja que es constata en els darrers anys el descens del nombre de persones mortes i ferides en accidents de trànsit.

L'article sobre la gestió de la inseguretat i els mapes de delinqüència en el context de reducció de pressupostos públics, fa una aposta decidida per optimitzar els recursos i evitar la despesa innecessària, davant de la necessitat de mantenir els serveis actuals. L'ús eficient d'aplicacions informàtiques com les eines de georeferenciació o els sistemes d'informació geogràfica pot ajudar a millorar la gestió de la informació i facilitar-ne l'intercanvi entre plataformes policials, però això requereix prèviament afrontar tres grans reptes: els de plantejament, els tècnics i els institucionals.

L'article que s'inclou tot seguit fa un pas més enllà del camp més conegut d'investigació com és la relació de la desocupació laboral amb l'augment de probabilitats de cometre delictes i explora sobre els vincles que poden haver-hi entre la feina o professió legítima i la delinqüència organitzada, basant-se en l'anàlisi de quaranta casos recents de l'Observatori Holandès del Crim Organitzat. El dossier monogràfic es tanca amb un treball sobre la repercussió de la crisi econòmica internacional en la reorientació estratègica del terrorisme jihadista, que ha recorregut al factor econòmic per elaborar un missatge que intenta reforçar la moral dels seus seguidors i augmentar la mobilització de les organitzacions terroristes.

El present número es completa, a la secció d'aportacions, amb un article del reconegut sociòleg Loïc Wacquant, on es qüestiona el discurs sobre la inseguretat en relació amb la polarització social i el desplegament de polítiques punitives i proactives d'aplicació de la llei adreçades a la delinqüència de carrer; a la secció d'actualitat, amb un article sobre la reforma de la part general del Codi penal, que va

entrar en vigor el passat mes de desembre, i, finalment, amb un informe d'investigació realitzada per un grup de recerca que va rebre el suport financer de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya mitjançant la convocatòria d'ajuts econòmics per a la realització de projectes de recerca en matèria de seguretat del 2010.

Així doncs, després de fer un recorregut per les diverses aportacions d'aquest monogràfic podem dir que la crisi no només té una incidència perniciosa en els riscos i amenaces que ens afecten, també pot ser interpretada com una oportunitat. Una oportunitat de reconsiderar què s'està fent, com ho estem fent i si podem trobar maneres més eficients i innovadores per fer-ho. Aquesta reflexió no només fa referència als operadors públics, sinó també a tots els agents socials i econòmics, així com a cada un de nosaltres com a ciutadans.

Com a servei públic hem de mirar d'oferir un servei òptim, però també estem obligats a optimitzar i racionalitzar la gestió dels recursos que posem a disposició de la ciutadania. Això s'aconsegueix amb una bona planificació i incorporant elements innovadors. Tot això sense renunciar a un dels aspectes que justifiquen la nostra presència com a operadors públics de la seguretat, arribar allà on altres no arriben.

